

Літопис подій

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПОГЛЯД

4 лютого 2003 року в римському Інституті Луїджі Стурцо, одній із найпрестижніших наукових фундацій італійської столиці, відбувся Круглий стіл, присвячений Україні та її відносинам із Польщею та країнами Європейської Співдружності. Ініціаторами та організаторами Круглого столу були патріархи європейської гуманітарної науки: президент Інституту Стурцо проф. Габріеле Де Роза найвидатніший італійський історик церкви, проф. Санте Грачотті, академік італійської Академії дей Лінчей, почесний член НАН України, проф. Єжи Клочовський — старійшина польської медієвістики, промотор важливих міжнародних ініціатив, спрямованих на переосмислення історії країн Центрально-Східної Європи, зокрема України. Крім того, в засіданні Круглого столу взяли участь відомі вчені, славісти-філологи Джованна Броджі Беркофф — професор Міланського університету, президент Італійської Асоціації Українських Студій, почесний член НАН України, Марчелло Гардзаніті — професор Флорентійського університету, історик Чезаре Альцаті — професор Пізанського університету. Україну репрезентували акад. Микола Жулинський — директор Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України, проф. Марія Зубрицька — заступник ректора Львівського університету, та автор цих рядків. На Круглому столі були присутні представники академічних та дипломатичних інституцій Рима та інших італійських міст.

Цей Круглий стіл — друга зустріч італійських, українських і польських учених після міжнародного конгресу в італійському місті Віченца у квітні 2002 р. “Доба Давнього Києва та її спадок у зустрічі з Заходом”, який поклав початок інтенсивному і цілеспрямованому італійсько-польсько-українському співробітництву. Основною метою цих зустрічей є зміцнення наукових та інституційних основ для співпраці України з Західною Європою, в перспективі — хай поки що, на жаль, далекій, — інтеграції України до ЄС. Концепційною основою цієї цілком нової стратегії є погляд на Україну як на невід’ємну частину європейської цивілізації, як на державу, без якої буде неможливий культурний синтез між “двома Європами”, Західною та Східною. Зокрема, в ході роботи Круглого столу була створена Історіографічна комісія студій Центрально-Східної Європи, обговорювалася найближча перспектива діяльності Інституту Луїджі Стурцо та Історіографічної комісії, спрямована на подальшу розбудову україністичних студій у Західній Європі. Йшлося також про підготовку симпозіумів, присвячених таким темам, як голодомор (Віченца, жовтень 2003 р.), Чорнобиль, свобода слова в Україні, Росії, Польщі та ін. Необхідно додати, що італійсько-польсько-українська наукова співпраця сприятиме, на нашу думку, поглибленню об’єктивного бачення України як важливого стратегічного партнера Європейської Співдружності.

Оксана Пахльовська